

תת"ע 5736/01/14 - קאמל אבו עאיש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5736-01-14 מדינת ישראל נ' קאמל אבו עאיש
תיק חיצוני: 34110256855

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מבקשים	קאמל אבו עאיש
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

לאחר קבלת תגובת המדינה, נחה דעתי כי דין עמדת המדינה להתקבל.

הרעיון הבסיסי העומד מאחורי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן - החסד"פ) הינו ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות.

סעיף 240 לחסד"פ חל על עבירות התעבורה ויוצר מצב משפטי לפיו אי התייצבות לדיון מטעם הנאשם יוצרת הודאה באישום המיוחס לאותו הנאשם מכח אי התייצבותו.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים אשר בהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) לחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ככלל, משטרת ישראל שולחת זימון למשפט בהתאם לכתובת שמסר המבקש בבקשתו להשפט. ככל שמבצע המבקש שינוי כתובות, המדובר באחריות שלו לעדכן את משטרת ישראל כי כתובת המשלוח שונתה על ידו.

בפרשה זו, הוכח על ידי ב"כ המדינה כי זימון למשפט נשלח כנדרש בדואר רשום לכתובת המבוקשת על ידי המבקש. היה זה המבקש אשר לא דאג לקבל את הדואר לידי. המדובר במסירה כדין בהתאם לחוק כמפורט בתגובת המדינה.

ביחס לשאלת עיוות הדין, הרי שלא עולה מתוכן הבקשה כל עיוות דין ממשי.

עמוד 1

ברור כי למבקש גרסה שונה מזו של השוטר. בהתאם לעמדת השוטר היה המבקש בתנועה עת שוחח בטלפון. החלטת בית המשפט לקבל את עמדת השוטר לאחר שהמבקש בחר שלא להתייצב למשפטו, אינה יוצרת עיוות דין.

אין המדובר בסיטואציה בה מציג המבקש ראיות המוכיחות לכאורה כי העבירה לא בוצעה על ידו.

המדובר בגרסה מול גרסה, ובסיטואציה זו אין אני מוצא עיוות דין בהחלטת בית המשפט לאמץ את עמדת המאשימה לאחר שהמבקש בחר שלא להתייצב למשפטו.

בנסיבות אלה, עמדת המדינה מתקבלת והבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ד, 16 יולי 2014, בהעדר הצדדים.